

ČLUNK(N)OVINY



Březen 2025/ 5. ročník

zdarma

ÚVODEM

Vítáme vás v prvním jarním čísle našeho zpravodaje. Po zimním období, kdy nás mrazivé dny a krátké dny motivovaly k odpočinku i přípravám na novou sezónu, je tu jaro a s ním nové možnosti a příležitosti. V tomto vydání se vracíme k uplynulým měsícům a přinášíme vám přehled nejzajímavějších akcí a událostí,

kteří se konaly od konce loňského roku do letošního března. Ať už šlo o prodej ryb, vánoční mši, tříkrálovou sbírku nebo třeba masopust. Přečtěte si, co vše se během uplynulé zimy událo, a těšte se na to, co nás čeká v nadcházejících měsících.

(ivi, elf)

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

slovem starosty dnes zaměřím do řad některých spoluobčanů. Když v září roku 2022 probíhalo ustavující zasedání zastupitelstva obce, ozývalo se z úst některých nespokojených občanů, že obsazení zastupitelstva nedopadlo dle jejich představ, že snad nastane „vláda jedné strany“ a že vítězná strana nebude spolupracovat - jak to nazvali - s opozicí.

Od té doby uplynulo dva a půl roku a proběhlo 20. zasedání

zastupitelstva. A já jsem za celou tu dobu nezaregistroval přítomnost ani jednoho z tehdy mluvících. Přitom jsem očekával, že se nejenom přijdou podívat, jak ti, kterým dali svůj hlas pro obec pracují, ale případně je podpořit proti té „vládě jedné strany“. Možná je to tím, že nemají tolik času. Nebo tím, že dva zastupitelé skončili a jak jeden ze skončivších prohlásil, tak nyní už to bude fungovat jako za bývalého starosty. Náhradníci asi nejsou dost

Pokračování na straně 2 ...

atraktivní, a tudíž už je dění v obci nezajímá. Ale to neznamená, že by zasedání byla nějak hojně navštěvována. Většinou někdo přijde, když se jednání týká jich samotných. A tak se občané zaměří na „jedna paní povídala“. Potom je někdy zábavné se dozvědět, co se „schválilo a co se bude dělat“, případně co se dělá špatně a že komunikace s radnicí vážne.

Takže se těším na podzim 2026, kdy jistě všichni čas mít budou a přijdou se podívat na ustavující zasedání nového zastupitelstva, zda to konečně bude dle jejich představ.

Klidnou mysl a příjemné dny.

Jan Beránek

■ Spolkový dům a jeho vize

Autorkami Člunk(n)ovin jsem byl dotázán na moje vize spojené s budováním spolkovým domem. Začnu návratem do minulosti. Do Člunku jsme se přistěhovali před více než deseti lety. Někakou dobu mi jako náplavě trvalo zorientovat se v místních poměrech, ve fungování místní samosprávy a životě v našich obcích vůbec. Od začátku jsem ale vnímal, jak se z mnoha stran ozývá volání po „kulturáku“, že v Člunku chybí vhodné prostory pro pořádání akcí, že sál v bývalé kunějovské škole je z ruky a podobně. Na akcích pořádaných pod širým nebem nebo stanem mnozí komentovali prostranství po zbouření tzv. Joklovny s tím, jak pěkně by se tam vyjímal budova se sálem.

Uplynul nějaký rok a budova, o které se tolik debatovalo, stojí. Za pár měsíců budou práce na ní dokončeny a pořádání akcí nebude stát v cestě do této doby chybějící zázemí. A jaká je tedy moje vize? Ve spolkovém domě se samozřejmě mohou

konat tradiční události jako například dětský karneval, Den matek, ukončení léta a charitativní trhy. Stejně tak se mohou obnovit akce, které se v minulosti pořádaly v sále bývalého člunického hostince a na které mnozí vzpomínají – třeba mikulášská pro děti.

Hlavně bych byl ale velmi rád, kdyby nové myšlenky na pořádání dalších akcí přicházely od obyvatel všech našich obcí, vždyť pořadatelem nemusí být jen obec nebo jednotlivá SDH, jak je zvykem. Kdokoli může přijít s nápadem, chopit se organizace, přispět k pestrosti občanského života všech věkových kategorií. Zkrátka jde o to, aby se připravované prostory opravdu využily, sloužily svému záměru. Aby se zde lidé rádi scházeli a pobavili se. Moje vize by se tedy dala nazvat spíš přáním a já věřím, že stejné má i spousta dalších občanů.

Jan Beránek



Už se rýsuje terasa k venkovnímu posezení.



V budově je funkční krb, položené podlahové topení a jsou zabetonované podlahy.

Foto: Ivana Vicanová

UDÁLO SE...

■ O vysádkované kapry byl před Vánoci zájem

Lidé chodili s taškami, vybírali si kapry, ale také si přišli popovídat a popřát hezké vánoční svátky.

Člunek, Lomy/ Den před Štědrým dnem se prodávali jak ve Člunku, tak v Lomech vánoční kapři a amuři z obecního rybníka ve Člunku, který lovila parta místních rybářů na podzim. Do této doby plavaly ryby v Lomech v sádce u mlýna.

Samotný prodej započal nejdříve v Lomech a poté pokračoval v Člunku v parku u obecního úřadu. Dohromady se v tento den prodalo 39 kaprů o hmotnosti 122 kilogramů a 13 amurů vážících celkem 40,75 kilogramu.

Pokračování na straně 3 ...

„Těší mě, že je možnost si v obci zakoupit vánoční ryby a nemusíme nikam jinam jezdit a shánět je,“ uvedl Lukáš Plánka, který si přišel i s dětmi pro čtyři kapry na štědrovečerní stůl.

Už brzy se mohou milovníci ryb a pokrmů z nich těšit na další prodej v období velikonočních svátků.

(elf, ivi)



Foto: Ivana Vicanová

Do Člunku opět doputoval symbol míru

Před Štědrým dnem nejen zkontrolovat betlém na návsi, ale také pro betlémské světlo.

Člunek/ V pondělí 23. prosince loňského roku si mohli zájemci přijít s lucernou a svíčkou do čluneckého kostela svatého Jana Nepomuckého pro betlémské světlo. Tento plamínek z Betléma symbolizuje mír. V předvánočním období každým rokem putuje právě z Betléma letecky do Rakouska, odkud ho potom převáží skauti z celé Evropy do svých zemí.

Ve Člunku se jedná již o tradici. Betlémské světlo se totiž začalo před pár lety přivážet z Jindřichova Hradce nebo z Horní Pěny. „Nechali jsme ho potom svítit přes svátky v kostele. Zejména rodiče s malými dětmi přicházeli většinou na Štědrý den do chrámu k jeslíčkám, kde světlo svítilo a bylo k dispozici k odebrání,“ popsala Zdeňka Lešková ze Člunku. Poslední tři roky přiváží do čluneckého kostela vánoční symbol Miroslav Štrunc. Lidé se u té příležitosti shromáždí s laternami před kostelem. „Tam proběhne krátký proslov, případně zazní koledy od dětí. Když je zima, zahřejeme se vánočním čajem nebo punčem. Popřejeme si příjemné vánoční svátky,“ dodala Lešková.

Jana Sobotková ze Člunku si spolu s rodinou chodí pro betlémské světlo pravidelně. „Parádně se vánočně naladíme a po cestě zkontrolujeme Ježíška na návsi. Potom děti ještě několikrát oběhnou stromeček a hurá do kostela pro betlémské světlo,“ uvedla s tím, že se také pokaždé těší na setkání s milými „Farskými“ stejně jako na jejich krásně vyzdobený betlém uvnitř kostela.

(elf, ivi)

Děti přijdou nejen pro světlo, ale rády si prohlíží i výzdobu kostela a betlém.

Text: Lucie Filsaková a foto: Jana Sobotková



V Kunějově se společně vánočně naladili

V kapli se konalo setkání pro věřící i nevěřící. Smyslem bylo povídat si nejen o slavení Vánoc, ale rovněž si zazpívat koledy a pomodlit se.

Kunějov/ Přímou na Štědrý den odpoledne se uskutečnilo v kunějovské kapli svatého Filipa a Jakuba vánoční setkání nejen místních. S nápadem na konání akce přišla Milada Bělina bydlící v Nymburku. Do Kunějova ale jezdí už od roku 1969 a od té doby je její srdeční záležitostí. Studovala husitskou teologickou fakultu na Univerzitě Karlově. I když je věřící jen zčásti, kaple ji odjakživa fascinovala.

„V 70. letech jsem kolem ní jako malá holka chodila. Modlila jsem se, aby ji opravili. Nakonec jsem se toho dočkala, opravil se nejen interiér, ale i exteriér,“ pochvaluje si Milada Bělina.

První vánoční setkání zde zorganizovala před 12 lety. Tehdy přišlo přibližně 20 lidí, s nimiž si četla z bible a zpívali si koledy. „Tenkrát jsme si slíbili, že se budeme scházet pravidelně. To se nám povedlo jen párkrát, protože nám to pak nedovolil covid-19 a také to nebylo možné při opravě kaple,“ popisuje Bělina s tím, že vloni se setkání také nekonalo z důvodu slavnostního otevření kaple. Příznivci s Miladou Bělinou si to však vynahradili před loňskými Velikonocemi, kam bohužel mnoho lidí nepřišlo.

„Vánoční setkání mě ale mile překvapilo. Bylo tam tak 25 lidí. Původně jsem si myslela, že bychom se sešli až večer, ale nakonec jsme se s Lenkou Fajmanovou rozhodly připravit odpolední mši,“ vysvětlila Milada Bělina, kterou potěšilo, že kromě věrných příznivců se ukázali i nově nastěhovaní. Společně si opět četli z bible, zpívali koledy a povídali si o Vánocích, o tom jak se slaví.

Pro návštěvníky měla organizátorka také nakopírované koledy a modlitby, aby se mohli zapojit všichni.

„Mše není záměrně ani katolická, ani evangelická. Vlastně ji ani nenazývám mší, ale spíše setkáním pro věřící i nevěřící, může přijít kdokoliv,“ dodala Bělina a doufá, že na budoucí velikonoční setkání přijde zase o něco více lidí.

(elf, ivi)



Foto: Lucie Kybová

Na Nový rok opět na Lužánky

Občané z našich vsí se rozhodli po silvestrovských oslavách udělat něco pro své tělo, a tak se společně s dalšími vydali na výšlap.



Foto: Hana Láťová

Pokračování na straně 5...

Lomy/ Na Nový rok se již potřetí vydali zájemci o pochod převážně z Lomů na táborovou základnu Lužánky. Letošního novoročního výšlapu se zúčastnilo rekordních 50 lidí. Tam si společně opekli uzeniny a připili na zdraví. „Hlavně nesedíme doma a rádi se setkáváme se svými známými,“ uvedla Hana Látová z Lomů.

Ze Člunku na setkání dorazili pouze tři občané, což bylo oproti loňskému ročníku méně. „Byli bychom rádi, kdyby z vedlejších obcí přišlo více lidí. Myšlenkou celé akce je setkávat se nejen s lidmi z Lomů, ale i ze Člunku a Kunějova. Rádi se s vámi setkáváme,“ dodala Látová.

(elf, ivi)

■ Kašpar, Melichar i Baltazar a velbloud požehnali domům ve Člunku

Tříkrálová sbírka byla úspěšná. Do kasiček se vybralo více než 14 tisíc korun.

Člunek/ V sobotu 11. ledna jste mohli ve Člunku potkat Tři krále i velblouda, kteří zavítali do mnoha domácností. Na dveře jim napsali nejen K + M + B, tedy požehnání tomu, kdo v domě bydlí, ale také od občanů získávali dary do zapečetěných kasiček.

Nejprve koledníci vyrazili společně k betlému na návsi, kde si zazpívali koledu. Odtud se pak dvě skupiny koledníků vydaly k jednotlivým domům. „Kdo chtěl nebo byl zrovna doma, otevřel. Ti, kteří otevřeli, na nás byli milí. Někteří nás pozvali dál, když viděli, jak mají děti červené tvářičky od větru a mrazu, a po teplém čaji jsme zase pokračovali,“ uvedla Jana Sobotková, která se podílí na organizaci tříkrálové sbírky ve Člunku.

Během koledování potkali dětské koledníci v obci také přespolní občany. Vyslechli si koledu a přispěli do kasičky.

Své koledování obě skupiny zakončily v čluneckém kostele svatého Jana Nepomuckého. Radost jim může dělat i vybraná částka 14 595 korun, což bylo více než vloni. „Všem děkujeme za vstřícný přístup a příspěvky na dobrou věc. Také musíme poděkovat za spoustu dobrůtek. Věříme, že nám během roku dorostou další koledníci. Ať se nebojí nás kontaktovat. Přidat se může každý, kdo má zájem,“ dodala Sobotková.

(elf, ivi)



Foto: Jana Sobotková

■ Po 16 hodinách s umělou inteligencí si účastníci odnesli i certifikát

Umělá inteligence dokáže lidem usnadnit práci na počítači, a proto byla účast na kurzu zaměřeném na toto téma stoprocentní.

Člunek/ Od 9. do 30. ledna probíhal v zasedací místnosti na obecním úřadě ve Člunku každý čtvrtek kurz umělé inteligence od 16 do 20 hodin. Obecní úřad zajistil zázemí v podobě elektřiny, tepla a kávy a čaje pro účastníky kurzu. Kurz byl velmi obsáhlý a pro některé i časově náročný. Kurz umělé inteligence navštěvovalo celkem 15 účastníků. Ti nebyli vázáni trvalým pobytem v obci, proto ho navštěvovali i občané z Blažejova a Jindřichova Hradce.

„Jsem moc ráda, že mi o kurzu řekla kolegyně. Byl přínosný. Naučila jsem se mnoho nového a AI dokáže opravdu usnadnit práci nebo vymyslet kreativní řešení,“ zhodnotila Kateřina Bartušková.

Obecní úřad ve Člunku byl totiž v létě loňského roku osloven call centrem Úřad v kurzu s nabídkou konání tohoto kurzu zdarma při účasti minimálně 12 zájemců. Obec se snažila propagovat kurz ve formě plakátů a potřebných informací, aby se mohl uskutečnit. „Poté se zájemci nahlašovali, sdělovali obci, který den by jim

ke konání kurzu vyhovoval a zda mají k dispozici svůj notebook," uvedla úřednice Emílie Furdaničová. Jeden notebook poskytla obec a dva počítače Úřad v kurzu.

Lektorem byl Václav Souček, který pokaždé dojížděl z Hustopečí u Brna. Během první hodiny kurzu se lektor zaměřil na historii a vznik umělé inteligence, na její výhody a na to, jak může člověku pomoci. Poté se pracovalo s programem Chat GPT. Druhá hodina byla zaměřena na práci s obrázky, třetí na video a zvuk a poslední patřila prezentacím. Kurz umělé inteligence byl zakončen testem. Po jeho absolvování získali všichni zúčastnění certifikát. „Během čtyřtýdenního kurzu se účastníci vydali na objevnou cestu

do světa, kde počítače kreslí, skládají hudbu, mluví jako lidé, a dokonce i diskutují mezi sebou," popsal Václav Souček.

Podle něj účastníci pracovali s neuvěřitelným nasazením. Největším úspěchem prý bylo generování hudby. „Tam se i přes pokročilou hodinu rozjela chuť vyčerpat všechny kredity," zhodnotil Souček.

(elf, ivi)



Besedu s historikem doplnily i dokumenty a dobové fotografie

Podle historika nepodporují občané nikde jinde pietní aktivity více než ve Člunku, a proto si pro konání své přednášky vybral právě naši obec. Vyprávěl nejen o předválečném období, ale rovněž o válce a amerických letcích.

Člunek/ V době chřipkové epidemie v pátek 7. února přijel na obecní úřad do Člunku archeolog a historik Vladislav Burian z Jindřichova Hradce.

Hned v úvodu přednášky s názvem Bitva nad Jindřichohradeckem promítl Vladislav Burian svým posluchačům sestřih dokumentů Perutě svobody z roku 1994. „Tento přibližně dvacetiminutový snímek České televize velice detailně představil nejen letectví v období předválečném, ale především dobu války a účast amerických letců v bojích nad okupovanou Evropou," uvedl Burian.

Divákům snímek poskytl také informace o sestřelech amerických bombardérů B-24 Liberator u Vlčic, Lomů a Číměře. „Nechyběly ani informace o dlouhá desetiletí hledaném B-24 Liberatoru „Flak Shak III", jehož trosky měly být údajně utopeny v rašeliništi Krvavého rybníka," pokračoval historik.

Po skončení dokumentu představil Vladislav Burian skoro 90 dobových fotografií. Besedu zakončil velmi krátký dokument o průběhu pietních akcí u příležitosti 80. výročí letecké bitvy nad Jindřichohradeckem z 24. srpna 1944, které se z velké části odehrály v sobotu 24. srpna loňského roku právě ve Člunku.

Tato beseda a hlavní pieta měla svůj význam. I přestože Vladislav Burian, člen Klubu historie letectví Jindřichův Hradec, započal spolu s dalšími členy jejich dokumentační práci v roce 1990 ve Vlčicích a na hřbitově svatého Ondřeje u Strmilova, i když pravidelně navštěvovali v den výročí bitvy místa všech pamětních desek ve Strmilově, Člunku a Číměři, podle historických slov nikde jejich pietní aktivity nepodporovali občané více než právě ve Člunku.

„Každoročně se v Člunku schází při pietních aktech desítky místních obyvatel, kterým není jejich nedílná součást historie lhostejná. Za to jsme s kamarády našeho klubu moc rádi a opravdu moc si toho vážíme," řekl Burian.

Z důvodu klubového poděkování se uskutečnila přednáška právě v naší obci.

Archeolog a historik chválil i vysokou účast. Do zasedací místnosti obecního úřadu ve Člunku dorazilo asi třicet lidí, přestože chřipková epidemie byla v České republice na vrcholu.

Vladislav Burian popisoval prostředí ve Člunku jako milé a příjemné. Žije zde podle něj mnoho jeho známých a přátel včetně Petra Běhouna, s nímž se na konání akce domluvil.

Petr Běhoun zhodnotil přednášku jako zajímavou a podnětnou. Je spokojený s tím, že se mnoho našich spoluobčanů zajímá o region, kde žijí. „Smutné však je, že se jedná stále o ty samé lidi a mnoho dalších raději sedí doma, než aby se dozvěděli nové poznatky či podpořili přednášející," uzavírá Běhoun.

(elf, ivi)



Foto: Facebook – Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální

■ Na zabijačkových hodech bylo málo i 100 kilogramů masa

Sbor místních dobrovolných hasičů ze Člunku pořádal zabijačku. Během dvou dnů připravili nejen jitrnice a jelita. Milovníci vepřových hodů si přišli na své.

Člunek/ V sobotu 15. února pořádal SDH Člunek třetí ročník zabijačkových hodů. Kvůli stavbě nového kulturního domu se letos nekonaly jako tradičně v klubovně.

Členové SDH začali s výrobou již v pátek, kdy vyráběli tlačenkou a sulc. Od sobotního rána pokračovali. Odpoledne byly hotové jitrnice, jelita a černá polévka. Na výrobu spotřebovali 100 kilogramů vepřového masa, což bylo přibližně o 20 kilogramů více než vloni.

Podle slov „vrchního řezníka“ Jaroslava Filsaka to bylo stejně málo. „Příští rok budeme muset koupit ještě víc masa. Začali jsme prodávat v pět odpoledne a během půl hodiny bylo vyprodáno,“ zhodnotil Filsak.

Výrobky nekupovali jen místní, ale i občané z okolních vsí. Prodalo se 170 jitrnic, 150 jelit, 15 tlačenek, 5 sulců a 50 litrů černé polévky.

Maximálně spokojený s akcí byl i Michal Kohout z Kunějova. „Považuji to za skvělou akci. Koupil jsem si kromě černé polévky vše. Nejlepší za mě byly jitrnice a tlačénka. Příští rok stoprocentně přijedu znovu,“ sdělil.

(elf, ivi)



Foto: Lucie Filsaková

■ Masky, soutěže a radostné setkání dětí i dospělých

Děti si opět oblékly kostýmy a vydaly se na maškarní. Nadšení účastníků potvrdilo, že tato akce je skvělou tradicí, na kterou se všichni už teď těší i v příštím roce.

Kunějov/ V sobotu 22. února ožila škola v Kunějově veselím a pestrá přehlídkou nejrůznějších masek. Předposlední únorový víkend se zde konal již třetí ročník dětského karnevalu, kterého se zúčastnilo 49 dětí. Připravily ho lomské seniorky ve spolupráci s SDH Lomy a čluneckým obecním úřadem. Pohádková atmosféra, spousta her, soutěží a samozřejmě bohaté občerstvení přilákaly nejen místní rodiny, ale i návštěvníky z okolí. „Akce není určena pouze lomským dětem, ale i dětem z Kunějova a Člunku,“ uvedla Zdeňka Hanzalová.

Celé odpoledne se neslo ve znamení radosti a společného setkávání, které si užili jak děti, tak jejich rodiče a prarodiče. Akci si pochvalovala také Lada Růžičková ze Člunku, která na maškarní dorazila se svým vnukem.

U vchodu děti dostaly kartičky, na něž sbíraly razítka, kromě toho dostalo každé dítě dárkový balíček. „Balíčky a občerstvení pro děti poskytl obecní úřad. O veškeré občerstvení se starala Lenka Skalníková,“ pokračovala Hanzalová.

Pro děti byly připraveny různé soutěžní disciplíny jako hod míčkem, navíjení na špulku, skládání míčků, hledání pokladu a další. Když se zrovna nesoutěžilo, tančilo se. Na závěr byla uspořádána soutěž žen a mužů ze všech tří obcí. „Všichni odcházeli s nadšením, že se dělá něco pro děti ve všech našich obcích a už teď se těší na další ročník,“ uzavřela Hanzalová.

(elf, ivi)



Foto: Hana Látová

Maškary, hudba a lidové tradice ožily

Jako každoročně se v našich obcích sešly masky. Během průvodu vsí se pobavily a zatančily si s místními občany

Člunek, Lomy/ Tradiční masopustní průvody se letos opět uskutečnily jak ve Člunku, tak v Lomech. Ve Člunku se maškary vydaly k občanům v neděli 23. února před polednem. O týden později v sobotu se konal masopust v Lomech.

Maškary si daly na svých kostýmech záležet. Nechyběly pohádkové a filmové postavy, ale ani zvířata. Maškarní průvody procházely vždy celou vesnicí a navštívily domácnosti, které pro ně měly přichystané občerstvení.

„Největší úspěch měl tajemný invalida, potěšila i účast šesti dětí, nejmladší rok a půl stará Tonička, která v převleku za ovečku vydržela celý průvod,“ uvedla Hana Látová z Lomů. Ve Člunku v průvodu chodila jako nejmladší účastnice pětiletá Maruška jako Šebestová, které nechyběl pes Jonatán ani kouzelné sluchátko.



Před každým domem se tancovalo a zpívalo. Masopust v Lomech navštívila i pracovnice Muzea Jindřichohradecka etnoložka Alexandra Zvonařová, která se zabývá historií i současností lidových tradic. Lomský průvod končil stejně jako ve Člunku v pozdním odpoledni. V Lomech muzikanti dovedli průvod až do místní hospůdky, kde vždy podle tradice masopust končí. Člunecký průvod byl zakončen na obecním úřadě.

(elf, ivi)



Foto: Lucie Filsaková, Hana Látová, Facebook – Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální

■ Nohejbalová sezona opět zahájena

Nohejbalisté využili pěkného jarního počasí, natáhli síť a začali trénovat.

Člunek/ Sportovní nadšenci se po příznivé předpovědi počasí a po zimní pauze opět sešli v neděli 9. března na místním víceúčelovém hřišti. Teploty se vyšplhaly až k 17 stupňům. Doufají,

že počasí už vydrží a budou se tak moc scházet pravidelně každou neděli a začít trénovat na nohejbalové turnaje.

(elf, ivi)



ROZHOVOR S...

■ Sarah Haváčovou

Ve druhém čísle zpravodaje jsme se rozhodli pro rozhovor oslovit českou herečku Sarah Haváčovou, která se narodila 1. září 1990 ve Vyškově. V jedenácti letech začínala v dramatickém kroužku, později hrála v amatérském divadelním souboru i amatérských filmech. Právě v jednom z filmů si jí všiml režisér Roman Vávra a následně ji obsadil v televizní pohádce Škola princů. V tomtéž roce 2010 začala Sarah Haváčová studovat činoherní herectví na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. O čtyři roky později získala stálé angažmá v Divadle Petra Bezruče. Od roku 2017, kdy se přestěhovala do Prahy, hostovala v Městských divadlech pražských a na Nové scéně Národního divadla. Mnozí ji znají ze seriálu Zlatá labuť. Dále hrála v Metodě Markovič: Hojer nebo v Profesoru T. či Ordinaci v růžové zahradě.

To, co nás na ní nejvíce zaujalo, bylo její putování v době pandemie covidu-19 do portugalské Fátimy, o čemž napsala svou knihu Nečekat: Putování do Fátimy a zpátky k sobě.

Přitahuje vás více divadlo než seriálová tvorba? Nebo je tomu naopak? Proč?

Jsou to dva odlišné světy, i když se může zdát z pohledu herce, že se v něčem podobají. Miluji herectví jako takové. Ať už před

kamerou nebo na jevišti. Kdo ovšem činí výjimečné z divadelního představení, je právě divák a sdílení příběhu s ním v přítomném čase na konkrétním místě. Ta chvíle, jež se nikdy nepřetočí a nepostříhá ve střihně. Ta nálada, se kterou se ráno pokaždé jinak probudíte a oboustranně ji sdílíte s širším počtem účastníků. Divák je spolutvůrce večera a tato neuchopitelná proměnná mě přitahuje více než partnerka na natáčení, tudíž kamera.

Jaký herecký výkon nebo role pro vás byla zatím nejnáročnější a v čem?

Každá role má svoji duši, kterou je potřeba jí vdechnout. Ráda vzpomínám na Betty Smetanovou, kterou jsem ztvárnila ve filmu Smetana. Moc jsem si vážila, že mohu hrát vedle Vaška Neužila pod taktovkou Marka Najbrta, vložila jsem proto do příprav a studií mnoho času, jela jsem například do Luhačovic Betty Smetanové na hrob zapálit jí svíčku, byla jsem v několika muzeích, četla jsem knihy. Role Betty pro mě byla, co se příprav týče, doposud nejintenzivnější hereckou zkušeností.

Máte nějaký nesplněný profesní sen? Například spolupráci s konkrétním režisérem nebo ztvárnění nějaké historické postavy?

Těším se, až budu jednou hrát například ve filmu nikoli Smetana,

avšak ve filmu Smetanová. Nikoliv v seriálu Metoda Markovič, avšak v seriálu Metoda Markovičová. Až budu hrát hlavní ženskou postavu ve filmech do kin. Dá-li Bůh a producenti. Měla jsem štěstí na režiséry, ať už to byl Tomáš Mašín, Jiří Strach, Jan Hřebejk nebo Pavel Soukup či Marek Najbrt, vždy mě režírovali silní režiséři. Se všemi bych točila znovu a hned. Ráda bych rozšířila řadu o Petra Zelenku nebo například o Terezu Kopáčovou či Terezu Nvotovou. Chtěla bych si zahrát silnou ženskou postavu, třeba významnou českou novinářku, hrdinku, Izraelci oceněnou jako Spravedlivou mezi národy, Milenu Jesenskou, tu obdivuji.



Podnikla jste pouť do portugalské Fátimy, co vás k tomu inspirovalo?

Byla tam dříve moje kamarádka Alžběta, která mě na Fátimu upozornila. Potřebovala jsem si tehdy vyčistit hlavu, utéct před atmosférou ve společnosti plné strachu z covidu.

Jakým způsobem tato cesta ovlivnila váš pohled na život a hereckou kariéru?

Na pouti jsem znovu objevila Boha, jako dítě jsem byla pokřtěná, ale ve víře mě rodiče nevychovali, konvertovala jsem ke katolické církvi a dva roky poté jsem se nechala v Akademické farnosti v Praze biřmovat. Herectví od té doby prožívám intenzivněji. Když se zadaří, jsem takovým kanálem mezi Duchem svatým a divákem.

Setkala jste se během pouti s nějakými nečekanými výzvami nebo překážkami?

Ano, šla jsem po krajnici a zastavilo mi zničené auto, myslela jsem si, že mě chce pán navést na cestu a ukázat mi správný směr, v nestřeženém okamžiku si však vytáhl penis

a masturboval. Tak jsem sklopila oči, předstírala jsem, že jsem to neviděla. Zasloužil by si pár facek. Nikdo však kolem mě krom jeho nebyl. Nejlepší boj je ten, který nevznikne. A mimo to se říká: „Flight or fight“. Tak jsem utekla a dobře vše dopadlo. Taková nečekaná situace může nastat kdekoli, i u nás. Výzva byla pro mě ten stejný den v noci, kdy jsem chtěla přespat pod širákem v lese. Tehdy jsem však neutíkala před nenasytným pánem, ale divokou zvěř. Slyšela jsem nějaké divné zvuky kousek od svého spacáku a utekla jsem do vesnice. Strašně jsem se bála. Kdo říká, že se nikdy nebál v lese, nespál v něm. Na pouti zažijete mnohá dobrodružství. Sama se divím, že jsem na to měla odvalu, dnes jsem starší a preferuji cestovat ve dvou, nicméně tehdy jsem to zřejmě potřebovala.

Jaké byly vaše nejvýznamnější duchovní nebo osobní zážitky během této pouti?

Staly se dva zásadní momenty. Jeden ve zmíněném lese, kde jsem se uprostřed planiny pomodlila „Otčenáš“, jedna z mála modliteb, kterou jsem z dětství ovládala. Kolem dokola stály olivové stromy, vypadly ve tmě jako bytosti. Nade mnou hvězdy. Roztáhla jsem paže, zaklonila jsem hlavu. Moje prsty se během modlení jakoby spojily s větvemi stromů, zorničky se staly tečkami z hvězd. Každý atom Sarah byl součástí jednoho celku. Celku, který je v nás a z nás a my z něho a v něm. Splynula jsem s časem a místem, pocítila jsem bázeň ze stvoření, že jsem a dýchám. Žasla jsem nad životem. Druhý den jsem doputovala do Fátimy. Na náměstí stála socha Ježíše Krista. Ruce měl do gesta „žehnám Ti“, nikoli „objímám Te“.

Bylo devět večer a já jsem uslyšela bít zvony a v tom dunivém zvuku větu: „Sarah, neboj se, Ty máš svého otce.“ Roztřásla se mi kolena. Uvěřila jsem.

Plánujete v budoucnu další podobné poutě nebo cesty za sebe-poznáním?

Určitě ano, pravděpodobně letos o Velikonocích. S mamkou a sestrou.

Co byste radila čtenářům, kteří se chystají podniknout podobnou pouť?

Na nic nečekejte a vyražte ještě dnes! Nemusíte chodit daleko, i v Česku máme krásné poutě. Vyzvěte své blízké, přátele, spojte se anebo běžte sami. Pokud nosíte jen drobné zrnko myšlenky na pouť, nechte ho v sobě vyklíčit. Nebojte se. Tu cestu a vzpomínky na ni vám už nikdy nikdo nevezme. Budete tancovat s anděly!

Moc vám děkujeme za příjemný rozhovor a za váš čas.

(elf, ivi)

PUTOVÁNÍ PŘÍRODOU S OLGOU CHYTKOVOU

„Jste tím, co posloucháte, na co se díváte.“ Tak tato slova mě provázejí již několik týdnů. Pronesl je Vojtěch Kodet v rámci jedné z duchovních obnov kdesi na Moravě. Já jsem se k této přednášce dostala přes YouTube. A docela mě při ní zamrazilo

v zádech. Ne, že bych den trávil před televizní obrazovkou, na to opravdu není čas, ale...

Mám ráda detektivky. Ty klasické, kde krev neteče proudem, kde jedinec padne k zemi po jedné dobře mířené ráně a neběhá

Pokračování na straně 11 ...

s nožem v noze ještě dalších deset minut, nebo dokonce s průstřelem ramene. Prostě ty bez nereálných superhrdinů a potoků krve. Jenže jsou to pořady o násilí, brutalitě, nenávisti atd. Jsou to pouze filmy pro naši zábavu.

Podívám-li se však na zprávy z reálného života, je proti tomu filmové zpracování Agathy Christie slabounkým odvarem zeleného čaje. Co s tím? Jak to ovlivňuje můj život? A ovlivňuje ho vůbec? Musím přiznat, že ano. A hodně. Do mysli se mi dostal strach. A to je dost nevitáný host. Ten zachraňující život, ten je v pořádku, ale proč se bát všeho, co na mě vyskočí z médií? Jak probíhá válka na Ukrajině, kdy se pustí Putin do ostatních zemí, co jaderné zbraně, co volby u nás, živelní pohromy a ostatní katastrofy...!

Všechny informace kolem nás jsou tu zřejmě hlavně pro to, aby v nás vyvolávaly strach, abychom přestali používat svůj vlastní rozum a nechali se vláčet různými skupinami lidí tam, kde nás chtějí mít. Strach jít do obchodu, protože by tam mohl vtrhnout někdo s nožem, nevycházet na ulici, protože tam by do mě mohl najet nějaký šílenec, neposílat dítě do školy, protože dnešní mládež díky všem těm krvelačným počítačovým hrám si myslí, že zabíjení je něco normálního...

Co s tím vším strachem budu já a mně podobní dělat? A opravdu mě může všechno to, co slyším a vidím tolik změnit? Ano!

V čem? V přístupu k lidem. Nějak mi mezi lidmi chybí důvěra, laskavost, odpuštění, mírnost, trpělivost, radost, ochota slevit ze svého pohodlí.

„Naše planeta je nemocná,“ posteskl si jeden pan doktor. Má pravdu. Nemocná je proto, že na ní žije mnoho nemocných lidí. A nejen tělesně nemocných, ale nemocných tam, kde nás to dělá lidmi. V naší duši, v našem srdci. A ty se rozhodně nedají vyléčit nasloucháním negativních informací, kterými je každý člověk, snad už od narození, přímo zavalen. Každý se s nimi musí nějak vypořádat, což není nic snadného a statistiky o počtu sebevražd to jen potvrzují.

Ale nebojme se. Život není jen špatný. Stačí se dívat tím správným směrem. Přichází jaro, vše se probouzí k novému životu. Zkusme to spolu s ním.

Svoji cestu jsem si už našla. Chci vědět, co se na světě děje, ale k tomu mi ovšem stačí přečíst si titulky zpráv na internetu. Žádné komentáře, prosím. Televize mi nabízí spoustu pořadů bez násilí, krveprolití, nenávisti aj. Mnohému se i učím. Chodím co nejvíce do krásné přírody, která nás tu obklopuje. A chodím hlavně s dětmi, protože ty vidí svět ještě svými nezatíženými očima. Ten jejich svět je krásný a čistý. Takový svět chci i já žít s nimi.

Olga Chytková

OKÉNKO DO ŽIVOTA OBCÍ

Vodníku, jak se budeš jmenovat?

Na redakční e-mail nám přišlo poměrně dost nápadů na pojmenování vodníka na spodním rybníku u obecního úřadu ve Člunku. Nyní zveřejníme tipy na jména. Pokud se vám některé zalíbí, budeme rádi, když pro něj budete hlasovat. Svůj tip můžete přijít sdělit do kanceláře OÚ Člunek nebo můžete hlasovat přímo v internetové anketě na této webové stránce: <https://strawpoll.com/NMnQNkdRBg6>

Jak se bude vodník nakonec jmenovat?

- | | |
|------------|-------------|
| • Guverlo | • Zeleňáček |
| • Guverlík | • Bublák |
| • Lucián | • Kaprál |
| • Vodomil | • Mokřan |
| • Potůček | • Pepa |
| • Čluník | • Rampoušík |
| • Dušička | |

Všem, kteří se zapojí, předem děkujeme.

(elf, ivi)



**Okénko
do života
obcí**

**POJĎTE SE ZAPOJIT
V našich obcích určitě
najdete zajímavá místa,
o která byste se chtěli
podělit s ostatními. Pošlete
nám jejich fotografie a my
některé z nich postupně
zveřejníme.**

clunkoviny@seznam.cz

PRAKTICKÉ INFORMACE

**Akce Člunek, Lomy, Kunějov
(duben až červen 2025)**

- 11. dubna** – beseda o Pákistánu s cestovatelem Michalem Muškou – od 18 hodin, OÚ Člunek
- 12. dubna** – zábava v Kunějově ke 30. výročí SDH Kunějov
- 12. dubna** – Velikonoční tvořivá dílna a zdobení kraslicovníku u kaple, Lomy
- 26. dubna** – zdravotnické školení s praktickou ukázkou první pomoci, Lomy
- 30. dubna** – čarodějnice a stavba máje na hřišti v Lomech
- 30. dubna** – čarodějnice a stavba máje ve Člunku
- 3. května** – Den matek v Lomech
- 10. května** – Den matek ve Člunku
- 17. a 18. května** – pouť ve Člunku
- 17. května** – pouťová taneční zábava na hřišti v Lomech se skupinou Benefit
- 7. června** – Gulášfest Lomy
- 7. června** – Den dětí ve Člunku
- 21. června** – hasičské závody ve Člunku

Sběrný dvůr ve Člunku

Každý sudý týden v sobotu od 9 do 11 hodin v období od 1. dubna do 31. října 2025 bude otevřen sběrný dvůr ve Člunku. Nelze uložit: suť, pneumatiky, dřevo, nebezpečný odpad (lepenka, eternit...).

Obec žije i na Facebooku

Aktuální dění z našich obcí lze nově sledovat na facebookové stránce pod názvem Obec Člunek, Lomy, Kunějov oficiální.

Knihovna ve Člunku

Knihovna ve Člunku bude otevřena 8. a 29. dubna, 13. května, 3. a 17. června 2025, jinak dle domluvy.



VESELÉ VELIKONOCE